

مقایسه ایمنی زایی آنتی ژنهای اکینو کوکوس گرانولوزوس علیه کیست هیداتیک گوسفند

سینا سلیمانی^۱ سید حسین حسینی^{۲*} محمد علی اخویزادگان^۱ غلامرضا معتمدی^۱^۱ موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی، کرج-ایران
^۲ گروه انگل شناسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران-ایران

(دریافت مقاله: ۱۲ شهریورماه ۱۳۸۴، پذیرش نهایی: ۱۷ خردادماه ۱۳۸۵)

چکیده

در این مطالعه ایمنی زایی آنتی ژنهای مراحل مختلف چرخه زندگی اکینو کوکوس برای تعیین اثربخش ترین آنتی ژن جهت استفاده در ساخت واکسن علیه کیست هیداتیک در گوسفند مورد مقایسه قرار گرفت. آنالیز یافته ها با آزمون t -student و $Cocran$ نشان داد که اختلاف معنی داری در میانگین جذب نوری گروههای تزریق شده با آنتی ژنها نسبت به گروههای کنترل وجود دارد. علاوه بر آن بیشترین میزان جذب نوری در گروههای تزریق شده با مخلوط آنتی ژنها انکوسفر و پروتواسکولکس است و کمترین آن مربوط به تزریق پروتواسکولکس به تنهایی است. ($p < 0.05$). همچنین مطالعات آسیب شناسی نشان داد که گروههای تزریق شده فاقد کیست ویا واجد کیستهای کلسیفیه بودند ولی گروههای کنترل دارای کیستهای بارور هستند. ایمنی ایجاد شده با استفاده از آنتی ژنها پروتواسکولکس کیست هیداتیک، انکوسفر تخم و مخلوط این دو به ترتیب ۰.۲، ۷۲، ۸۲ درصد تعیین شد. در مجموع می توان نتیجه گرفت که پاسخ ایمنی در نتیجه تزریق مخلوط آنتی ژنها انکوسفر و پروتواسکولکس از هر کدام به تنهایی بیشتر است و با سطح اطمینان ۹۵ درصد ($p < 0.05$) از ایجاد کیست هیداتیک پیشگیری می کند.

واژه های کلیدی: اکینو کوکوس، گرانولوزوس، کیست هیداتیک، الایزا، آنتی ژن، انکوسفر، پروتواسکولکس.

مناسب برای کنترل انگل از اهمیت خاصی برخوردار است. در مطالعه حاضر آنتی ژنهای مراحل مختلف چرخه زندگی اکینو کوکوس گرانولوزوس از نظر ایمنی زایی بر علیه کیست هیداتیک مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفت. از آنجایی که ایران یک منطقه اندمیک مهم برای این انگل محسوب می شود و به خاطر اهمیت بهداشتی و اقتصادی بیماری، تلاش برای ساخت یک واکسن مناسب برای کنترل این انگل در میزبانان واسط از اهمیت خاصی برخوردار است. مطالعه حاضر آنتی ژنهای مختلف اکینو کوکوس گرانولوزوس را از نظر ایمنی زایی در مقابل کیست هیداتیک جهت استفاده در واکسن بررسی می کند.

مواد و روش کار

مرحله ۱- تهیه آنتی ژن انکوسفر

۱-۱- به منظور تهیه کرم بالغ و تخم انگل ۶ قلابه توله سگ که از بدو تولد بطور دستی تغذیه دریافت نمودند در یک مکان ایزوله نگهداری شدند. اندامهای گوسفند آلوده به کیست هیداتیک بارور از کشتارگاههای کرج و زیاران جمع آوری و به سگها خوراندند. سگها ۷ هفته پس از چالش کالبد گشایی شدند. برای تهیه تخم انگل از روش Dempster و همکاران (۱۰،۱۱) استفاده شد:

پس از کالبد گشایی، روده قطعه قطعه شده و در محلولی که حاوی ۸/۵ گرم کلرور سدیم، ۱/۳۴ گرم فسفات دی سدیک، ۰/۳۹ گرم فسفات منو سدیک و یک لیتر آب بود، قرار داده شده و به مدت یک ساعت در ۳۷ درجه انکوبه شدند تا کرمها از مخاط روده جدا شوند و در ته ظرف رسوب کنند. پس از خرد شدن کرمها توسط بروایر تخمها از توری ۱۰۰ میکرون گذرانیده شده و

مقدمه

اکینو کوکوس گرانولوزوس یکی از مستودهای روده باریک گوشتخواران بویژه سگ می باشد که از نظر اقتصادی و بهداشتی از اهمیت زیادی برخوردار است. این انگل دارای دو میزبان در چرخه زندگی خود می باشد. تخم انگل از طریق مدفوع گوشتخوار دفع شده و پس از خورده شدن توسط میزبان واسط مانند نشخوارکنندگان و انسان در کبد، ریه و بافتهای دیگر به مرحله متاستود تبدیل می شود. هیداتیدوز ناشی از مرحله نوزادی انگل است سالیانه خسارت اقتصادی و بهداشتی فراوانی را در جهان باعث می شود. کشور ما نیز یکی از مناطق بومی این بیماری می باشد. عامل مولد کیست هیداتیک در تمام نقاط کشور دیده می شود و در مطالعات زیادی آلودگی سگ به مرحله بالغ و میزبانهای واسط (نشخوارکنندگان، تک سمی، انسان) به مرحله نوزادی نشان داده شد (۱،۲،۴،۶،۹،۱۲،۱۸). گوسفند در میان میزبانهای واسط مختلف با توجه به تعداد و پراکندگی، درصد آلودگی به کیست هیداتیک (۱۶/۸ - ۱/۶) و درصد بالای باروری و زنده بودن پروتواسکولکس های آن مهمترین میزبان واسط اکینو کوکوس گرانولوزوس در ایران می باشد (۱۰،۳،۵،۱۸). میزان شیوع اکینو کوکوس گرانولوزوس هم در سگهای ولگرد و سگهای مزرعه به ترتیب بین ۵۰ - ۵ و ۳/۳ - ۶۳ درصد بوده است (۱،۱۲،۱۸).

علی رغم تلاشها و اقداماتی که برای کنترل و پیشگیری از آلودگی ها صورت گرفت همچنان هیداتیدوز به عنوان مشکل اقتصادی و بهداشتی در دنیا مطرح است و در سالهای اخیر مطالعات زیادی در مورد ایمنی زایی و تهیه واکسن علیه انگل در میزبان واسط صورت گرفت و تلاش برای ساخت واکسن

جدول ۱- نوع و مقدار آنتی ژن برای تلقیح به گوسفندان.

گروه	نوع آنتی ژن	مقدار آنتی ژن وادجوانت
A1	انکوسفر با دز کم	۱۰۰۰۰ انکوسفر + ۵۰۰ میکرو گرم ژل
A2	انکوسفر با دز متوسط	۲۰۰۰۰ انکوسفر + ۵۰۰ میکرو گرم ژل
A3	انکوسفر با دز زیاد	۳۰۰۰۰ انکوسفر + ۵۰۰ میکرو گرم ژل
B1	پروتواسکولکس با دز کم	۲۵۰ میکرو گرم پروتواسکولکس + ۲۵۰ میکرو گرم ژل
B2	پروتواسکولکس با دز متوسط	۵۰۰ میکرو گرم پروتواسکولکس + ۲۵۰ میکرو گرم ژل
B3	پروتواسکولکس با دز زیاد	۷۵۰ میکرو گرم پروتواسکولکس + ۲۵۰ میکرو گرم ژل
C1	انکوسفر + پروتواسکولکس با دز کم	۱۰۰۰۰ انکوسفر + ۲۵۰ میکرو گرم پروتواسکولکس + ۹۰۰ میکرو گرم ژل
C2	انکوسفر + پروتواسکولکس با دز متوسط	۲۰۰۰۰ انکوسفر + ۵۰۰ میکرو گرم پروتواسکولکس + ۱۲۰۰ میکرو گرم ژل
C3	انکوسفر + پروتواسکولکس با دز زیاد	۳۰۰۰۰ انکوسفر + ۷۵۰ میکرو گرم پروتواسکولکس + ۱۶۰۰ میکرو گرم ژل
D1	کنترل	۵۰۰ میکرو گرم ژل
D2	کنترل	۷۵۰ میکرو گرم ژل
D3	کنترل	یک میلی لیتر نرمال سالین

۲-۳- گروه بندی گوسفندان: ۴۸ راس بره سالم از بدو تولد در محیط ایزوله پرورش داده شدند. در ماه اول با شیر و سپس در طول مدت نگهداری با یونجه خشک و کنسانتره تغذیه شدند. این گوسفندان به صورت تصادفی به ۱۲ گروه ۴ تایی (۹ گروه برای تزریق آنتی ژنها و ۳ گروه کنترل) تقسیم شدند. ۳-۳- تلقیح آنتی ژنها: آنتی ژنها به همراه ژل (سولفات آلومینیم) به عنوان ادجوانت به صورت زیر پوستی در ناحیه ران گوسفندان تلقیح شدند. مجدداً سه هفته بعد آنتی ژنها با همان مقدار ولی بدون ادجوانت به گوسفندان تلقیح شدند (یاد آور).

مرحله ۴- خونگیری و تهیه سرم

خونگیری و جداسازی سرم در ۴ مرحله انجام شد:

۱- قبل از تلقیح آنتی ژنها

۲- یک هفته بعد از تلقیح آنتی ژنها

۳- یک هفته بعد از چالش

۴- دو ماه بعد از چالش

مرحله ۵- چالش

چهار ماه پس از تلقیح آنتی ژنها، ۲۰۰۰ عدد تخم اکینوкокوس گرانولوزوس که به روش Dempster و همکاران در سال ۱۹۹۲ تهیه شده بودند به هر گوسفند در همه گروهها خوراندند.

مرحله ۶- ارزیابی سرولوژی

۱-۶- انتخاب روش سرولوژی: برای ارزیابی سطح ایمنی گوسفندان از روش الایزای غیر رقابتی با فرمولاسیون اختصاصی که در این تحقیق بدست آمد، استفاده شد.

۲-۶- انتخاب آنتی ژن در الایزا: برای تهیه آنتی ژن مورد نیاز برای پوشاندن حفرات میکرو پلیت در الایزا، آنتی ژنهای مختلف زیر استفاده شد:

۱- آنتی ژن تخم اکینوкокوس گرانولوزوس

۲- آنتی ژن مایع کیست هیداتیک گوسفندی

۳- آنتی ژن مایع کیست هیداتیک گوسفند پوشیده شده با آنتی

توسط توری نایلونی با سوراخهای ۲۰ میکرون جمع آوری شده و شمارش شدند و در ظروف در پیچ دار ریخته شدند. سپس با پیپسین (st. Lois, USA Sigma) و پانکراتین فعال شده و سونیکه شدند.

۲-۱- تهیه آنتی ژن انکوسفر از تخم انگل: پس از جمع آوری تخمها برای تهیه آنتی ژن از روش Dempster و همکاران (۱۰،۱۱) استفاده شد: ابتدا تخمهای نارس و رسیده در پیپسین ۱ درصد و اسید کلریدریک ۱ درصد (pH=۲) به مدت ۱۰ دقیقه انکوبه شدند تا کیسه های زرده اضافه از بین بروند. سپس تخمها در Percoll ایزوتونیک (Pharmacia, Uppsala, Sweden) مجزا شدند. سپس در ۱۸۰۰ دور به مدت ۱۵ دقیقه سانتریفوژ شدند. تخمهای رسیده ته نشین شده و برداشت شدند و ۲ بار در محلول سرم فیزیولوژی شستشو داده شده و تفریح شدند. تخمهای نارس که در Percoll شناور ماندند، آسپیره شده و دوبار شستشو شدند. انکوسفرها با دستگاه count Fuchus- Rosental شمرده شده و غلظتشان تنظیم شد ($10^5 \times 2-5$). بدلیل مقاومت تخمهای نارس در برابر هج شدن، آنها را در بافر تهیه کننده آنتی ژن { بافر Tris- Hcl ۲۰ میلی مولار، ۱۰۰ میلی لیتر ایدواستامید، ۲ میکروگرم پیستاتین، ۳۰ واحد پروتونین (۰/۰۳۷ میلی گرم شرکت sigma) و ۲ EDTA میلی مولار (BDH, poole, UK) } منجمد کرده و سپس ذوب شدند و به مدت ۳۰ ثانیه سونیکه شدند تا متلاشی شوند. سپس در ۵۰۰ دور به مدت ۱۵ دقیقه سانتریفوژ شدند و مایع رویی بعنوان انکوسفرهای یخ زده، ذوب شده و سونیکه در ۱۸- درجه ذخیره شد. هنگام استفاده در سدیم دی دسیل سولفات حل شدند و به مدت ۱ ساعت در دمای اتاق قرار گرفتند و در ۱۰۰۰۰ دور به مدت ۱ ساعت سانتریفوژ شدند. مایع رویی انکوسفرهای اکینوкокوس گرانولوزوس سدیم دی دسیل سولفات یخ زده نگهداری شد.

مرحله ۲- تهیه آنتی ژن پروتواسکولکس

۱-۲- تهیه مایع کیست هیداتیک: با مراجعه به کشتارگاههای کرج و زیاران اندامهای آلوده به کیست هیداتیک گوسفند جمع آوری شدند و مایع کیست حاوی پروتواسکولکس و کپسول زایا از این کیستها توسط سرنگ استخراج شد.

۲-۲- تهیه آنتی ژن پروتواسکولکس از مایع کیست: مایع کیست جمع آوری شده از فیلتر میلی پور ۰/۴۵ میکرون (Bed ford, MA, USA) عبور داده شد. پروتواسکولکس زایا در بافر تهیه کننده آنتی ژن هموزنیزه شدند. بعد از سونیکه شدن در ۱۸- درجه ذخیره شدند. در هنگام استفاده پس از انکوباسیون در پیپسین ۰/۰۵ درصد و اسید کلریدریک (pH=۲)، در سرم فیزیولوژی ایزوتونیک به مدت یک ساعت در دمای اتاق روی هم زن قرار گرفتند. بعد از برداشت مایع روی پروتواسکولکس های ته نشین شده، عملیات هضم شدن دوباره تکرار شد. بعد از هر مرحله سونیکه شدن از پاره شدن کامل آن ها توسط میکروسکوپ مورد بررسی قرار می گرفت.

مرحله ۳- تلقیح آنتی ژنها به گوسفندان

۳-۱- گروه بندی آنتی ژنها: آنتی ژنها از نظر نوع و مقدار به ۱۲ گروه تقسیم شدند (جدول ۱).

جدول ۲- جذب نوری سرمی در گوسفندان سالم برای محاسبه مرز شروع عفونت.

شماره گوسفند	جذب نوری	شماره گوسفند	جذب نوری	شماره گوسفند	جذب نوری
۱	۰/۴۰	۱۱	۰/۴۱	۲۱	۰/۴۳
۲	۰/۵۰	۱۲	۰/۳۵	۲۲	۰/۴۸
۳	۰/۴۵	۱۳	۰/۳۷	۲۳	۰/۳۶
۴	۰/۵۶	۱۴	۰/۳۹	۲۴	۰/۵۳
۵	۰/۵۹	۱۵	۰/۳۵	۲۵	۰/۳۸
۶	۰/۳۵	۱۶	۰/۳۶	۲۶	۰/۴۷
۷	۰/۳۵	۱۷	۰/۳۷	۲۷	۰/۵۷
۸	۰/۳۵	۱۸	۰/۳۹	۲۸	۰/۶۳
۹	۰/۴۴	۱۹	۰/۴۳	۲۹	۰/۵۸
۱۰	۰/۳۹	۲۰	۰/۴۵	۳۰	۰/۴۶

$$\text{Cut off} = \mu + 2SD \quad \mu = ZXI/N \quad \mu = 0.43 \quad SD = 0.074$$

$$\text{Cut off} = 0.43 + (2 \times 0.074) = 0.57$$

گوسفندی (Antisheep)

۴- آنتی ژن مایع کیست هیداتیک گوسفند رسوب گیری شده

۵- مخلوط آنتی ژنهای مایع کیست هیداتیک گوسفند و تخم

اکتینوکوکوس گرانولوزوس

۶- آنتی ژن مایع کیست هیداتیک گاوی پوشیده شده با آنتی گوسفندی

۷- آنتی ژن مایع کیست هیداتیک گاوی

در نهایت به دلیل حداقل واکنش متقاطع و دستیابی به نتیجه مناسب از

آنتی ژن مایع کیست هیداتیک گاوی که به صورت زیر بدست آمد استفاده شد:

پس از جمع آوری اندامهای آلوده به کیست هیداتیک گاو، مایع کیست استخراج شد و در آزمایشگاه به مدت ۳۰ دقیقه در ۳۰۰۰ دور سانتریفوژ شده و مایع رویی جدا شد. این مایع به کمک کیسه دیالیز به مدت یک شب در مقابل PBS دیالیز شده و بکمک فیلتر ۰/۴۵ میکرون استریل شد.

۳-۶- اندازه گیری مقدار پروتئین در مایع کیست: برای استفاده از آنتی

ژن مایع کیست در الیزا جهت تعیین حجم مناسب برای پوشاندن پلیت باید میزان پروتئین موجود در مایع کیست اندازه گیری شود. برای این کار از روش لوری بر اساس گزارش های قبلی (به کمک معرف لوری) استفاده شد (۲۰،۲۹)

۴-۶- طراحی روش الیزا برای سنجش ایمنی: از الیزا با آنتی ژن مایع

کیست هیداتیک گاوی و فرمولاسیون اختصاصی سایر مواد از جمله بافرها بدین شرح استفاده شد: از روش Checker board برای تعیین تیتراژ مناسب سرم، آنتی ژن و کونژوگه استفاده شد: برای سرم، رقتهای: ۱/۵ تا ۱/۵۱۲۰، برای آنتی ژن، رقتهای: ۱/۱۰ تا ۱/۱۰۰۰ و برای کونژوگه رقتهای: ۱/۱۰۰۰ تا ۱/۱۰۰۰۰ تست شدند. سرانجام رقتهای ۱/۵۰، ۱/۳۰۰ و ۱/۵۰۰ به ترتیب برای سرم، آنتی ژن و کونژوگه مناسب تعیین گردید. پس از اندازه گیری غلظت پروتئین یک محلول ۵ میکروگرم در میلی لیتر از آنتی ژن در بافر کربنات { بیکربنات سدیم و مقدار ۱۰۰ میکرولیتر از آن در هر یک از حفرات میکروپلیت (Maxisorb شرکت Nunc) ریخته شد و سپس به مدت یک شب در محیط مرطوب و در ۴ درجه قرار داده شد. پس از خالی کردن آنتی ژن از حفرات میکروپلیت، ابتدا آن را سه بار به کمک بافر شستشو (کلرو سدیم ۰/۹ درصد و توپین بیست ۰/۳

درصد) شسته و پس از خالی کردن حفرات برای بلوک کردن از بافر مسدودکننده (۰/۱۵PBS) مولار، فنل رد ۲درصد، توپین بیست ۰/۳درصد و سدیم آزاید ۰/۰۰۲درصد) استفاده شد. سرمهای کنترل مثبت و منفی و تست را به کمک بافر رقیق کننده (با فرمول مشابه با بافر مسدود کننده) به نسبت ۱/۲۰۰ رقیق کرده و در هر حفره ۱۰۰ میکرولیتر (برای هر نمونه ۲ حفره) ریخته شد. پلیت را با پارافیلیم پوشانده و به مدت ۹۰ دقیقه در ۳۷ درجه و محیط مرطوب قرار داده شد. پس از خالی کردن سرمها، حفرات را چهار مرتبه با بافر شستشو شسته، و سپس به هر حفره ۱۰۰ میکرولیتر سرم ضد آنتی بادی گوسفندی کونژوگه با پراکسیداز (شرکت سیگما) اضافه شد. مجدداً پلیت را به مدت یک ساعت در ۳۷ درجه انکوبه کرده و پس از چهار بار شستشو با روش قبلی و خالی کردن حفرات، به هر حفره ۵۰ میکرولیتر سوپسترای ABTS که به نسبت ۱/۹ در بافر مربوطه {اسید سیتریک ۰/۱ مولار، سدیم فسفات دی بازیک ۰/۲ مولار با (pH ۶/۴)} رقیق شده است، اضافه شد. میزان جذب نوری هر حفره پس از ۳۰ دقیقه و اضافه کردن محلول متوقف کننده (اسید سولفوریک ۲ نرمال) به کمک دستگاه ELISA reader در طول موج ۴۰۵ نانومتر اندازه گیری شد. جذب نوری هر نمونه با میانگین گرفتن از اعداد مربوط به دو حفره یکسان بدست آمد (۳۱).

۵-۶- تعیین مرز شروع عفونت (Cut off): از چندین راس گوسفند در کشتارگاه قبل از کشتار خونگیری شد. گوسفندان و نمونه های خونی مربوطه علامت گذاری شدند. سپس گوسفندان کشتار شدند و از نظر کیست هیداتیک بررسی شدند. ۳۰ نمونه خون از گوسفندان سالم انتخاب و نمونه خون گوسفندان آلوده حذف شدند. بعد از جداسازی سرم، سرمها با ELISA ارزیابی شدند و مرز شروع عفونت (Cut off) محاسبه شد.

۶-۶- تعیین میزان جذب نوری در گروهها: میزان جذب نوری در گروهها بوسیله روش الیزا در مراحل زیر تعیین شد:

۱- قبل از تلقیح آنتی ژن

۲- بعد از تلقیح آنتی ژن

۳- یک هفته بعد از چالش

۴- دو ماه بعد از چالش

مرحله ۷- بازرسی بعد از کشتار

یکسال و ۴ ماه بعد از تلقیح آنتی ژن همه گوسفندان کشتار شدند و کبد، ریه، طحال، کلیه و سایر اندامها از نظر آلودگی به کیست هیداتیک بازرسی شدند. از ریه برشهای کلفت (۱۰ میلی متر) و از کبد برشهای نازک (۲ میلی متر) تهیه شده و بررسی شدند. در گوسفندان آلوده تعداد کیست، اندازه و وضعیت کیست از نظر باوروری و کلسیفیکاسیون بررسی شدند.

مرحله ۸- آنالیزهای آماری

برای آنالیزهای آماری از دو تست آماری cocran و مربع کای استفاده شد:

نتایج

۱- تعیین غلظت پروتئین مایع کیست هیداتیک گاو: با استفاده از روش

جدول ۳- میانگین و انحراف معیار میزان جذب نوری گروههای مورد مطالعه.

گروهها	قبل از تزریق میانگین ± انحراف معیار	بعد از تزریق میانگین ± انحراف معیار	یک هفته بعد از تزریق میانگین ± انحراف معیار	دوماه بعد از آلودگی تجربی میانگین ± انحراف معیار	میانگین کل دوره ^۱ میانگین ± انحراف معیار
A1	۰/۴۲۶ ± ۰/۱۳۸	۱/۵۸۴ ± ۰/۵۵۷	۰/۹۵۰ ± ۰/۲۶۵	۰/۷۸۴ ± ۰/۷۸	۱/۱۰۶ ± ۰/۴۲۲
A2	۰/۳۶۷ ± ۰/۰۶۸	۱/۳۵۱ ± ۰/۵۸	۰/۷۱۴ ± ۰/۰۶۲	۰/۸۲۵ ± ۰/۰۸۹	۰/۹۶۳ ± ۰/۲۴
A3	۰/۴۵۶ ± ۰/۱۱۸	۱/۲۸۶ ± ۰/۸۱۶	۰/۷۶۷ ± ۰/۲۹۸	۰/۸۹۵ ± ۰/۱۹۷	۰/۹۸۳ ± ۰/۲۷
B1	۰/۴۰۲ ± ۰/۰۹۹	۱/۴۱۹ ± ۰/۵۵۲	۰/۷۹۷ ± ۰/۲۲	۰/۸۱۲ ± ۰/۱۵	۱/۰۰۶ ± ۰/۳۴۸
B2	۰/۴۳۴ ± ۰/۱۲۵	۱/۱۸۵ ± ۰/۴۲۶	۰/۸۱۴ ± ۰/۲۲	۰/۷۹۱ ± ۰/۰۹۷	۱/۰۰۴ ± ۰/۱۸۵
B3	۰/۴۰۹ ± ۰/۱۳۲	۱/۱۷۰ ± ۰/۴۲۷	۰/۸۰۸ ± ۰/۲۸۷	۰/۹۴۶ ± ۰/۲۸۷	۱/۰۱۰ ± ۰/۱۸۵
C1	۰/۳۴۴ ± ۰/۰۵۹	۱/۴۳۷ ± ۰/۲۴۴	۱/۱۷۰ ± ۰/۶۲۹	۱/۱۱۰ ± ۰/۳۱	۱/۲۴۱ ± ۰/۱۷۳
C2	۰/۵۱۶ ± ۰/۰۵۲	۱/۴۰۶ ± ۰/۷۰۷	۰/۹۱۴ ± ۰/۶۱۷	۱/۱۳۶ ± ۰/۲۹۲	۱/۰۷۸ ± ۰/۱۴۴
C3	۰/۴۱۲ ± ۰/۰۵۶	۱/۳۹۲ ± ۰/۴۹۲	۱/۰۲۲ ± ۰/۶۵۶	۱/۰۵۳ ± ۰/۲۳۸	۱/۱۲۰ ± ۰/۲۳۸
D1	۰/۳۸۴ ± ۰/۰۷۳	۰/۸۰۷ ± ۰/۰۲۱	۰/۷۱۳ ± ۰/۰۲۸	۰/۶۴۲ ± ۰/۰۶۱	۰/۷۲۱ ± ۰/۰۸۲
D2	۰/۳۹۸ ± ۰/۲۸۳	۰/۵۱۱ ± ۰/۱۶۴	۰/۶۸۲ ± ۰/۱	۰/۷۶۳ ± ۰/۱۶۶	۰/۶۵۲ ± ۰/۱۲۸
D3	۰/۴۳۳ ± ۰/۰۸۳	۰/۶۹۴ ± ۰/۱۰۵	۰/۶۲۵ ± ۰/۰۹۷	۰/۸۵۲ ± ۰/۴۳۳	۰/۷۲۴ ± ۰/۱۱۶

۱- میانگین کل دوره بدون احتساب اعداد قبل از تزریق محاسبه شده است. ۲- میانگین مربوط به جذب نوری چهار راس گوسفند در هر گروه.

جدول ۴- میانگین، تعداد، اندازه کیست و وضعیت هرکیست در گوسفندان مورد بررسی.

گروهها	تعداد کیست	اندازه کیست به سانتیمتر	وضعیت کیست
			میانگین ± انحراف معیار
A1	۹/۷۵ ± ۹/۲۲	۲/۲۱ ± ۰/۸۹۷	یک کیست بارور، بقیه کلسیفیه
A2	۶/۲۵ ± ۶/۲۴	۲/۲۸ ± ۰/۸۷۱	همه کیست ها کلسیفیه
A3	۰	-	-
B1	۳ ± ۲/۴	۱/۶ ± ۰/۵۱۷	یک کیست بارور، بقیه کلسیفیه
B2	۱۳/۲۵ ± ۲۲	۱/۸ ± ۰/۴۸۶	همه کلسیفیه
B3	۱۱/۵ ± ۱۲/۵۵	۱/۹۸۳ ± ۰/۵۶۴	هفت عدد کیست بارور، بقیه کلسیفیه
C1	۴/۷۵ ± ۵/۵	۰/۴۵۶ ± ۰/۱۴۴	همه کلسیفیه
C2	۵/۲۵ ± ۹/۸۴	۰/۷۴ ± ۰/۲۳۷	همه کلسیفیه
C3	۰	-	-
D1	۲۱/۷۵ ± ۲۵/۹۵	۳/۹ ± ۲/۹۶	همه بارور
D2	۱۶/۲۵ ± ۱۶/۹۴	۴/۷۵ ± ۰/۷	همه بارور
D3	۱۷/۷۵ ± ۱۹/۵۷	۵/۰۲ ± ۱/۶۳	همه بارور

۱- میانگین مربوط به چهار راس گوسفند در هر گروه.

لوری، غلظت پروتئین موجود در نمونه آنتی ژن مایع کیست هیداتیک برای پوشاندن پلیت در الایزا ۰/۵۴ میلی گرم در میلی لیتر بدست آمد.

۲- تعیین مرز شروع عفونت (Cut off): جدول ۲ میزان جذب نوری

سرمی در ۳۰ گوسفند عاری از عفونت کیست هیداتیک را نشان می دهد.

بدین ترتیب مشخص شد که بالاترین میزان جذب نوری گوسفندان سالم ۰/۵۷ نانومتر است. لذا برای ارزیابی نتایج، اعداد بالاتر از ۰/۵۷ بعنوان مثبت، بین ۰/۴۵ و ۰/۵۷ مشکوک و پایین تر از ۰/۴۵ منفی در نظر گرفته شدند.

۳- نتایج آزمون الایزا در گوسفندان: جدول ۳ میزان جذب نوری سرم گوسفندان را که بصورت متوسط جذب نوری دو تست موازی محاسبه شده است نشان می دهد.

۳- نتایج بازرسی بعد از کشتار: جدول ۴ نتایج بازرسی بعد از کشتار را نشان می دهد.

۵- در تجزیه و تحلیل آماری تفاوت بین گروههای واکسینه و کنترل با سطح اطمینان ۹۵ درصد معنی دار بود ($p < 0.05$).

بحث

در این مطالعه ایمنی زایی آنتی ژنهای مراحل مختلف چرخه زندگی اکینوкокوس گرانولوزوس، به منظور انتخاب آنتی ژن مناسب برای ساخت واکسن علیه عفونت هیداتیدوز مورد بررسی و مطالعه قرار گرفت.

مطالعات برای شناسایی پادگن های محافظت کننده در مقابل اکینوкокوس گرانولوزوس از دهه ۱۹۳۰ آغاز شد. Gemml در سال ۱۹۶۶ نشان داد که پادگن های تخم و اونکوسفر توانایی ایجاد واکنش ایمنی را در گوسفند دارد (۱۳). تحقیقات Heath و Lawrence در سال ۱۹۸۱ و Osborn در سال ۱۹۸۲ نیز نشان داد که با استفاده از آنتی ژنهای غیر زنده که از اونکوسفر انگل بدست آمده است سطح آنتی بادی سرمی در بره به میزان قابل توجهی افزایش می یابد و می توان گوسفندان را بر علیه کیست هیداتیک واکسینه

نمود (۱۵، ۳۲). Dempster و همکاران نیز در سال ۱۹۹۲ نشان دادند که اونکوسفر یک منبع غنی از پادگن های محافظت کننده در طیف وسیعی از سستوهای خانواده تینا است و پادگن های اونکوسفر اکینوкокوس گرانولوزوس که با سدیم دودسیل سولفات تهیه شده اند توانایی ایجاد محافظت علیه آلودگی تجربی را تا ۹۱ درصد دارد. در زمانی که از مایع کیست هیداتیک، ترکیبات دفعی ترشخی کرم بالغ، کپسول زایا و پروتواسکولکس بعنوان آنتی ژن استفاده شد میزان ایمنی زایی به ترتیب ۷۸، ۴۴، ۵۷، ۳۰ درصد می باشد (۱۱). همچنین Singh در سال ۱۹۹۷ در مطالعه ای که در گاو میش انجام داده این نتیجه رسید که سرم گاو میش پس از تزریق آنتی ژن استخراج

آسان در اندازه گیری سطح ایمنی در گوسفندان آلوده به کیست هیداتیک بکار رود.

با انجام آزمون الایزا مشخص شد که جذب نوری سرمی گروههای مورد مطالعه قبل از تزریق آنتی ژن زیر مرز شروع عفونت (۵۷ درصد نانومتر) (جدول ۲) و نزدیک به هم بودند. یک هفته بعد از تزریق آنتی ژن میزان جذب نوری در همه گروههای واکنش یافته است و مقدار افزایش نسبت به قبل از واکنش ایمنی معنی دار است ($p < 0.05$)، ولی در گروههای کنترل میزان آنتی بادی پایتتر از مرز شروع عفونت بوده و اختلاف آن در نوبتهای مختلف خونگیری، معنی دار نیست. افزایش بسیار جزئی جذب نوری در گروههای کنترل شاید به علت اثر غیر اختصاصی تزریق ادجوانت در افزایش پاسخ ایمنی باشد. در بین گروههای واکنش بیشترین افزایش مربوط به مخلوط آنتی ژنهای انکوسفر و پروتواسکولکس است و کمترین، مربوط به پروتواسکولکس تنها است. میانگین جذب نوری سرمی گروهها یک هفته بعد از تقابل تا حدی کاهش پیدا کرده است و دو ماه بعد از مقابله همچنان بالا است. در این مرحله نیز پایدارترین جذب نوری مربوط به استفاده توام از انکوسفر و پروتواسکولکس و کمترین پایداری مربوط به پروتواسکولکس تنهایی باشد (جدول ۳). قابل ذکر است که مقدار آنتی ژنها تاثیر معنی داری در میزان ایمنی ندارد.

نتایج بازرسی بعد از کشتار نیز نشان می دهد که گروههای واکنش معمولاً فاقد کیست و یادارای تعداد کمی کیست کلسیفیه هستند. از این نظر نیز در گروههای واکنش با مخلوط انکوسفر و پروتواسکولکس حداقل آلودگی مشاهده شد (جدول ۴) و در گروههای واکنش با انکوسفر آلودگی کمتری نسبت به گروههای واکنش با پروتواسکولکس دیده شد، در حالی که در گروههای کنترل کیست ها زیاد، بزرگ و بارو بودند. به این ترتیب نتایج بازرسی بعد از کشتار، نتایج بررسی های ایمونولوژی را تأیید کرد که این نکته یکی از یافته های مهم در این مطالعه بود. آنالیزهای آماری (تست Cocran با سطح اطمینان ۹۵ درصد) نیز نشان می دهد که تفاوت بین نتایج در گروههای واکنش و کنترل معنی دار است ($p < 0.05$). به طوری که تزریق مخلوط انکوسفر و پروتواسکولکس به طور قابل توجهی از هر کدام به تنهایی مؤثرتر بود ($p < 0.05$) و می تواند از عفونت با کیست هیداتیک با سطح اطمینان ۹۵ درصد جلوگیری کند.

اگرچه گزارش های قبلی بیشتر بر پایه استفاده از پادگن های انکوسفر بوده است ولی در مطالعاتی که از سایر پادگن های چرخه زندگی انگل مانند پروتواسکولکس و مایع کیست هیداتیک استفاده گردید نیز درجات نسبتاً مناسبی از ایمنی زایی گزارش گردید (۱۱، ۱۳، ۱۴). اگرچه میزان ایمنی زایی پادگن پروتواسکولکس کم می باشد ولی مناسب ترین ایمنی زایی در این مطالعه با استفاده توام از دو آنتی ژن بدست آمده است. لازم به ذکر است به دلیل وجود سویه های مختلف این انگل در کشورهای مختلف و اختلافات آنتی ژنتیکی سویه ها، آنتی ژن مورد نیاز برای تولید واکنش در یک کشور، باید از سویه های بومی همان کشور تهیه شود زیرا واکنش تهیه شده بر ضد یک

شده از اونکوسفر (در شرایط آزمایشگاهی) به میزان ۹۴ درصد می تواند اونکوسفرها را از بین ببرد (۳۳). نویدپور و همکاران در سال ۱۳۸۱ ایمن سازی گوساله گامیش با استفاده از پادگن های تخم و انکوسفر اکینووکوکوس گرانولوزوس نشان دادند که پادگن های مذکور توانایی ایجاد محافظت علیه استقرار و رشد کیست هیداتیک در گاو میش داشته و توانایی پادگن انکوسفر فعال در این خصوص بیشتر از پادگن تخم است (۷). Lightowers و همکاران در طی مطالعات متعددی اعلام نمودند که پادگن های انکوسفرها قویترین منبع آنتی ژن محافظت کننده هستند (۲۲، ۲۴، ۲۵، ۲۶). Canon و همکاران نیز در سال ۲۰۰۴ تأکید نمودند که مراحل مختلف زندگی سستوهای تنبایی دارای آنتی ژنهای محافظت کننده هستند اما اینکه آیا آنتی ژنهای مراحل مختلف زندگی تنبایا با هم مشابه اند یا خیر، مورد بحث است (۸).

در مطالعه هاشمی تبار و همکاران با استفاده از پروتئین پروتواسکولکس و مایع کیست هیداتیک در موش و پروتئین محلول کرم بالغ اکینووکوکوس گرانولوزوس در گوسفند ایمنی محافظتی به ترتیب ۷۲/۱، ۸۲/۶، ۹۰/۹ درصد ایجاد شد (۱۴). در دهه ۱۹۹۰ کاربرد علمی استفاده از آنتی ژنهای مراحل مختلف انگل خصوصاً اونکوسفر در واکنش ایمنی میزبان واسط مورد تأیید قرار گرفت (۲۸، ۲۷، ۲۴، ۲۳، ۲۲، ۱۷، ۱۶، ۱۱) و با استفاده از روشهای نو ترکیبی DNA محققان توانستند در این زمینه به نتایج خوبی برسند. به عنوان مثال (Lightowler) و همکاران با استفاده از پروتئین mRNA نو ترکیبی موفق به ساخت واکنس EG95 شدند که در E. coli کلون شده و موجب القای ایمنی مناسب در گوسفند می شود. این واکنس برای گوسفند حاوی ۵۰ میکروگرم پروتئین EG95 یک میلی گرم ادجوانت بنام QuilA در یک محلول استریل است. این واکنس با سه بار تزریق در سال قادر به ایجاد ایمنی بالا و طولانی مدت است (۲۵، ۲۶). در مطالعه ای دیگر آنتی ژن نو ترکیب GST متعلق به اکینووکوکوس گرانولوزوس در برابر عفونت تجربی در گوسفند بیش از ۹۵ درصد ایمنی ایجاد کرده است (۳۰).

در مطالعه حاضر به منظور اندازه گیری آنتی بادیها از آزمون الایزا استفاده شد. در اجرای این آزمون مشخص شد که استفاده از مایع کیست هیداتیک گوسفند به دلیل واکنشهای متقاطع برای سنجش ایمنی ناشی از کیست هیداتیک در گوسفند، مناسب نیست. لذا پس از آزمایش آنتی ژنهای بدست آمده از کیست هیداتیک و با در نظر گرفتن این یافته، که از آنتی ژن نیمه خالص مایع کیست هیداتیک گاوی با اطمینان بیشتری در تست های سرولوژیکی گوسفند استفاده نمود (۲۱)، آنتی ژن خام پروتواسکولکس (protELISA) مربوط به مایع کیست هیداتیک گاوی مناسب تشخیص داده شد و با تغییراتی که در روشهای منتشر شده قبلی ایجاد گردید (۳۵) جهت تهیه آنتی ژن استفاده شد. نتایج حاصل از الایزا با استفاده از مواد تهیه شده در آزمایشگاه و مقایسه آنها با نتایج بدست آمده از مشاهده ماکروسکوپی لاشه گوسفندان پس از ذبح نشان می دهد، این روش با حساسیت ۱۰۰ درصد و ویژگی ۷۹ درصد و کارایی ۸۴ درصد می تواند بعنوان یک تست غربالی سریع و

- Today Vo 16 No5 . 191-196.
25. Lightowlers, M.W., Colebrook, A.L., Gauci, C.G., Gauci, S.M., Kyngdon, C.T., Monkhouse, J.L., Valle, J.O., Rodrique, Z.C., Read, A.J., Rolf, R. and Sato, A., July, C. (2003) Vaccination against cestode parasites anti helminth vaccines that work and why. *Verterinary Parasitology*. 115: 83-123.
 26. Lightowlers, M.W., Gauci, C.G., Chow, C., Drew, D.R., Guaci, S.M., Heath, D.D., Jachson, D.C., Dadly - Moore, D.L., Read, A.J. (2003) Molecular and genetic characterization of the host- Protective onchosphere antigens of taeniid cestode Parasites . *International J. Parasitol*. 33: 1207-1217.
 27. Lightowlers, M.W., Heath, D.D. (2004) Immunity and Vaccine control of *Echinococcus granulosus* infection in animal intermediate host. *Parasitologia* 46(1-2) 27-31.
 28. Lightowlers, M.W. (2006) Vaccines againts Cysticercosis and hydatidosis: Foundations in taeniid Cestode immunology. *Parasitology International*. 55: 539-543.
 29. Lowry, O.H. (1951) Protein measurement with the folin phenol reagent. *J. Biological. Chemistry*. 193:256.
 30. Manderson, D., Dempster, R., Chisti, Y. (2006) A recombinant Vaccine against hydatidosis Production of the antigen in *Echerichia coll*. *Journal of Industrial Microbiology and Biotechnology*. 33: 173-182.
 31. Negeruh, F.M., Gathuma, J.M. (1987) Sero diagnosis of hydatidosis in livestock by the indirect heamagglutination test and ELISA. *Bulletin, R. Animal Health and production in Africa*. 24: 124-129
 32. Osborn, P.J., Heath, D.D (1982) Immunisation of lambs against *Echinococcus granulosus* using antigens obtained by incubation *Onchospheres* in vitro. *Research in Veterinary Science*. 33 . 132-133.
 33. Sigh, B.H. (1997) Immunisation of buffalo calves against *E. granulosus* using excretory and secretory antigens of onchospheres. *J. Vet. Parasitol*. 11:2:189-191.
 34. Zhang, L. (1996) Purification and N- terminal amino acid sequencing of *Echinococcus granulosus* antigen

سویه ممکن است بر سویه دیگر اثر نداشته باشد (۲۲). لازم به ذکر است که در ایران دو سویه سگ-گوسفند و سگ- شتر وجود دارد و سویه سگ-گوسفند سویه غالب در کشور است (۱۹، ۳۵). بنابراین یافته‌های این مطالعه و همچنین تحقیقات هاشمی تبار و همکاران و نویدپور و همکاران در زمینه ایمنی زایی آنتی ژنهای اکینوкокوس گرانولوزوس سویه بومی ایران گامی برای ساخت واکسن کیست هیداتیک می باشد.

تشکر و قدردانی

این تحقیق با استفاده از اعتبارات موسسه تحقیقات سرم واکسن رازی انجام شد. نگارندگان: از همکاری آقایان دکتر ظریف فرد، دکتر پایکاری، دکتر عالمیان و خانم‌ها دکتر موسوی و اسدی و کلیه کارکنان بخش‌های انگل شناسی، میکروبیولوژی و بیوتکنولوژی موسسه رازی و گروه انگل شناسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران تقدیر و تشکر به عمل می آورند.

- B. *Parasite Immunology*. 18:597-606.
35. Zhang, L., Eslami, A., Hosseini, S.H., Mcmanus D.P. (1998) Indication of the presence of two distinct strains of *Echinococcus granulosus* in Iran by mitochondrial DNA markers. *American J. Tropical Med. Hygiene*. 171-174.

References

۱. اسلامی، ع. (۱۳۷۶): کرم شناسی دامپزشکی. جلد دوم، سستودها، انتشارات دانشگاه تهران
۲. اسلامی، ع.، حسینی، س.ح. (۱۳۷۵): گزارش درباره آلودگی کرمی لوله گوارش سگهای گله در ایران. مجله پژوهش و سازندگی. شماره ۳۲. ۸۵-۸۳
۳. حسینی، س. ح. (۱۳۷۶): تعیین رابطه بین شیوع کیست هیداتیک در گوسفند، بز، گاو باسن و میزان باروری و زنده بودن پروتواسکولکس های آن. مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران. دوره ۵۲ شماره ۲. ۹۹-۱۰۵
۴. حسینی، س.ح.، بکائی س.، متوسل الحسینی، م.ر. (۱۳۷۷): کیست هیداتیک در شتر و نقش آن در اپیدمیولوژی اکیونوکوکوس گرانولوزوس. مجله دانشکده پزشکی. دوره ۵۳، شماره ۴ و ۳. ۸۶-۸۳
۵. میرزایانس، آ.ا.ک. (۱۳۵۳): بررسی آلودگی گوسفند و گاو به کیست هیداتیک و سایر نوزاد سستودها در کشتارگاه تهران. نامه دانشکده دامپزشکی ۴. ۶-۱
۶. نورجاه، ن. (۱۳۶۷): هیداتیدوزیس - آکانیوکوکوزیس و تعیین زیانهای اقتصادی مربوط به آن. پایان نامه برای دریافت دکتری در رشته انگل شناسی. از دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران. ۳۷۰
۷. نویدپور، ش.، حقوقی راد، ن.، پایکاری، ح. (۱۳۸۲): بررسی مقدماتی پیرامون ایمن سازی گوساله گاو میش با استفاده از یادگن های تخم وانکوسفر اکیونوکوکوس گرانولوزوس. مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، دوره ۵۸، شماره ۲. ۱۹۱-۱۸۷.
8. Conan Chow, Charles G.Gauci, Alan F., Cow Man and Marsha, W., Lightowlers, March -April (2004) *Echinococcus granulosus*: Oncosphere specific transcription of genes encoding a host - protective antigen. *Experimental Parasitology*. 106: 183-186.
9. Dalimi, A., Motamedi, Q. H., Hosseini, M., Mohammadian, B. (2002) *Echinococcosis / hydatidosis* in western Iran. *Veterinary Parasitology*. 105: 161- 171
10. Dempster, R.P., Berridge, M.V., Harison, G.B.L., Heath, D. D. (1991) *Echinococcus granulosus*: Development of an intermediate host model for use in vaccination studies, *International J. Parasitol.*, Vol.21, No.5, 549-554.
11. Dempster, R. P., Harison, R. pG B L., Berridge, M. V., Heath, D.D. (1992) *Echinococcus granulosus* use of an intermediate host mouse model to evaluate sources of protective antigens and a role for antibody in the immune response: *International J. Parasitol.* Vol.22 No 4. pp.435-441.
12. Eslami, A., Hosseini, H. (1998) *Echinococcus granulosus* infection of farm dogs in Iran. *Parasitol. Res.* 84: 205-207.
13. Gemmel, M.A. (1966) Immunological responses of the mammalian host against tape worm infection. *Immunology*. 11: 235
14. Hashemitabar, G.R., Razmi, G.R., Naghabi, A. Trials to induce protective immunity in mice and sheep by application of Protoscolex and hydatid fluid antigen or whole body antigen of *Echinococcus granulosus*. *J. Vet. Med. , Infections Diseases and Veterinary Public. Health*. 52: 243- 245.
15. Heath, D.D., Lawrence, S.B. (1981) *Echinococcus granulosus* cysts: Early development in-vitro in the presence of serum from infected sheep. *International J. Parasitol.* 4:261-266.
16. Heath, D.D, Jensen, O., Lightowlers, M.W. (2003) Progress in control of hydatidosis using vaccina vaccine and recommendations for practical use in control programmes. *Acta Tropica* . 85: 133-143.
17. Heath, D.D., Yang, W., Lit, Xia, Y., Chew, X., Huang Y., Yang, Y., Wang, Q. and Qui, J. (2006) Control of hydatidosis . *Parasitology International*. 55. 247-252.
18. Houghighi, N. (1971) A study of prevalence of *Echinococcus granulosus* in dogs and hydatid cyst in sheep, goats, cattle, and man in Isfahan. *Pahlavi Med. J.* J2: 670-676.
19. Hosseini, S. H., Eslami, A. (1998) Morphological and development characteristics of *Echinococcus granulosus* driven from sheep, cattle Camels in Iran. *J. Helminthol.* 72:337-341.
20. Johnstone, A. (1993) *Immunochemistry in practice*, 2nd Ed., Blackwell scientific publications. 102-117.
21. Leggatt, G.R. (1996) Identification and diagnostic value of major antibody epitope on the 12 KD a antigen from *Echinococcus granulosus* cyst fluid. *Parasite Immunol.* 16:87-96.
22. Lightowlers, M.W. (1996) Vaccination against cestode parasites. *International J. Parasitol.* 8: 819-825.
23. Lightowlers, M.W. (1999) Vaccination trials in Australia and Argentina confirm the effectiveness of the EG95 hydatid vaccine in sheep. *International J. Parasitol.* 4: 531-534.
24. Lightowlers, M.W., Flisser, A., Gauci, C.G., Heath, D.D., Jensen, O., Rolf, R. (2000) Vaccination against Cysticercosis and Hydatid diseases . *Parasitology*

STUDY OF DIFFERENT IMMUNOGENIC ANTIGENS OF *ECHINOCOCCUS GRANULOSUS* ON IMMUNIZATION AGAINST HYDATID CYST IN SHEEP

Soleimani, S.¹, Hosseini, S.H.^{2*}, Akhavizadegan, M.A.¹, Motamedi, Gh.R.¹

¹Razi Vaccine & Serum Research Institute, Karaj- Iran

²Faculty of Veterinary medicine, University of Tehran, Tehran- Iran

(Received 3 September 2005 , Accepted 7 June 2006)

Abstract:

Immunogenicity of *Echinococcus granulosus* different antigens for determination of suitable antigen for production of hydatid cyst vaccine compared. Data analysis by one way Cochran and student-test was showed significant difference in optical density between the groups were injected with antigens and the control groups. The most optical density is in the groups were injected by mix of oncosphere and protoscolex and the lowest is in the groups were injected by protoscolex ($p < 0.05$). Furthermore, in pathology study, there was not any cyst in injected groups, but in control groups high number and big fertile cysts were founded. The level of protection with antigens of protoscolexes, oncospheres and mix of them were, 50.2, 72 and 82% respectively. Vaccination by a mix of oncosphere and protoscolex was considerably more effective than each one individually and prevented the infection of hydatid cyst with confidence level of 95% ($p < 0.05$). So these antigens can produce a suitable immune response and can use for production of vaccine against hydatid cyst.

Key words: *Echinococcus granulosus*, hydatid cyst, ELISA, antigen, protoscolex, oncospher.

